

בפני: כבוד הנשיא א' ברק
 כבוד השופט י' אנגלרד
 כבוד השופט א' גרוניס

העותר: מרואן חסיב חסין ברגותי

נגד

המשיבים: 1. מדינת ישראל
 2. שירותי הביטחון הכללי

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה: כ"ח באייר התשס"ב (10.5.2002)

בשם העותר: עו"ד ג'ואד בולוס

בשם המשיבים: עו"ד אבי ליכט

פסק-דין

הנשיא א' ברק:

1. העותר נעצר ברמאללה ביום 15.4.2002 במסגרת מבצע "חומת מגן". הוא חשוד בביצוע פשעים חמורים, לרבות מעורבות בביצוע פיגועים בישראל. מספר ימים לאחר מעצרו (18.4.2002-) נפגש העותר עם עורך דינו, בלא כל מגבלות. בו ביום, לאחר אותה פגישה, הוצא צו למניעת פגישת העותר עם עורך דינו. הצו הוצא על ידי הממונה על החקירה מכוח סעיף 78(ג1) לצו בדבר הוראות ביטחון (אזור יהודה ושומרון) (מס' 378), התשי"ל-1970. הטעם להוצאת הצו היה מנימוקים של טובת החקירה וביטחון האזור. תקופת הצו הוגבלה לחמישה ימים (עד ל-23.4.2002). בתוך תקופה זו (ביום 22.4.2002) הוארך מעצרו של העותר בעשרים וחמישה ימים. בחלוף תקופת המניעה הראשונה הוצא צו חדש (ביום 23.4.2002) לתקופה של ששה ימים. הצו הוארך (ב-29.4.2002) ביום אחד. אותה עת הופצו שמועות לפיהן העותר חלה ואושפז. כדי להיום שמועות אלה נתאפשר לבא כוחו של העותר (ביום 30.4.2002) לראות את העותר מטיל בחצר בית המעצר, וזאת ללא ידיעתו של העותר. באותו יום הוצא צו מניעת פגישה חדש לששה ימים נוספים (עד ל-5.5.2002) בחצונו. כנגד צו זה הוגשה (ביום 2.5.2002) עתירה לבית משפט זה (בג"ץ 3765/02 ברגותי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם)). נטען בה, בין השאר, כי יש חשש שהעותר סובל מבעיות רפואיות, וכי מטרת החקירה לשבור את רוחו של העותר, בדרך של מניעת שינה ומניעת פגישה עם עורך דינו. העתירה נדחתה (ביום 3.5.2002). נקבע כי הצו הוצא במסגרת הסמכות ומכוח שיקולים עניינים הנוגעים לחקירה ולמניעת סיכולה. נקבע עוד כי לפי תכנית החקירה אמור העותר לישון שעות שינה סבירות. לבסוף, נרשם מפי בא כוח העותר כי הוא מבקש לקיים פגישה עם מרשו, ולו בתנאים מסוייגים ובנוכחות גורמים מטעם המשיבים. המשיבים הבטיחו לשקול אפשרות זו בחיוב. הם הודיעו לבא כוח העותר כי הפגישה תצא לפועל ב-6.5.2002. בשל תקלה אצל המשיבים נמנע הדבר, חרף התייצבותו של בא כוח העותר לפגישה. כנגד מניעת פגישה זו הוגשה (ביום 7.5.2002) עתירה לבית משפט זה (בג"ץ 3857/02 ברגותי נ' מדינת ישראל). היא נקבעה לשמיעה למחרת. משנודע לבא כוח העותר כי הפגישה נמנעה אך בשל תקלה עליה התנצלו המשיבים, ביקש בא כוח העותר לבטל את העתירה, וזו בוטלה בו ביום. בינתיים נפגש בא כוח העותר (ביום 7.5.2002) בנוכחותו של איש שירות הביטחון הכללי עם העותר. הפגישה ארכה כשעה.

2. חקירתו של העותר נמשכה. עם חלוף תקופת המניעה (ביום 5.5.2002) הוצאו צו מניעת פגישה נוספים אשר יסתיימו ביום 15.5.2002. כנגד צווים אלה נוכחות העתירה שלפנינו. נטען בה כי מטרתה של מניעת הפגישה היא לשבור את רוחו של העותר. כן נטען כי הוא סובל מבעיה רפואית המקשה עליו את הישיבה הממושכת על כסא פלסטיק. בתשובתם ציינו המשיבים, כי כל צרכיו הרפואיים של העותר טופלו לשיעור רצונו של העותר; הוא ישן שעות סבירות; בכל שלבי החקירה הוא רשאי לעמוד או לשבת כרצונו; החקירה מתנהלת על פי הכללים המקובלים, בלא הפעלת כל לחץ על העותר.

3. בהזכרת בא כוח העותר עיינו בדלתיים סגורות, ובלא נוכחות העותר ובא כוחו, בחומר החקירה ובמהלכה. שוכנענו כי לא מופעל כנגד העותר כל אמצעי פסול. החקירה מתנהלת כסדרה, ובריאותו של העותר תקינה. כן שוכנענו כי הוצאת הצו למניעת פגישה, דרושה לטובת החקירה. הצענו למשיבים לשקול האפשרות לאפשר לבא כוח העותר להיפגש עימו בתנאים מסוייגים ובנוכחות גורמים מטעם שירות הביטחון הכללי. הצעתנו התקבלה. בא כוחו של העותר שקל בדבר, והודיע לנו כעבור יומיים (ב-12.5.2002) כי החליט שלא לקיים את הפגישה, שכן נמנעה ממנו פגישה חופשית ללא כל "סייגים" והתנאות. על רקע זה, נחה דעתנו כי לא נפל כל פגם בהחלטת המשיבים, ודין העתירה להידחות.

העתירה נדחתה.

ה נ ש י א

ה שופט י' אנגלרד:

אני מסכים.
 ש ו פ ט

ה שופט א' גרוניס:

אני מסכים.
 ש ו פ ט

הוחלט כאמור בפסק דינו של הנשיא א' ברק.

ניתן היום, ג' בסיון התשס"ב (14.5.2002).

הוחלט כאמור בפסק דינו של הנשיא א' ברק.

ניתן היום, ג' בסיון התשס"ב (14.5.2002).

הנשיא שופט שופט